

[Udenrigsministeren.]

tuel henvendelse til den britiske regering først bør ske, når der fra færøsk side er taget endelig stilling til, hvad revisionen bør tilsigte. Regeringen må, når henvendelsen foretages, være rede til umiddelbart at indlede drøftelserne med de britiske myndigheder. Vi har gjort landsstyret bekendt med denne opfattelse og bedt landsstyret om at udtale sig i sagen.

Imidlertid har lagtinget — umiddelbart før sin hjemsendelse — vedtaget en opfordring til regeringen om at opsigte den dansk-britiske aftale, hvilket kan ske med virkning fra april 1963, og fra samme tidspunkt at indføre en ren 12 miles fiskerigrænse ved Færøerne. Lagtingets beslutning må nu videregives til regeringen gennem landsstyret, hvilket endnu ikke er sket.

Den britisk-islandske overenskomst har imidlertid også betydning for de færøske fiskeriinteresser ved Island. Regeringen vil — når man fra færøsk side er rede hertil — tage skridt til at søge forhandlinger optaget med de islandske myndigheder. Det er tanken, at realitetsforhandlinger fra dansk side skulle overlades Færøernes egne repræsentanter.

Selv om problemerne omkring det færøske fiskeriterritorium må anses for de mest presserende, har regeringen imidlertid også spørgsmålet om fiskeriet ved Grønland og i de egentlige danske farvande i opmærksom erindring med henblik på, at forholdene også dér tilpasses den udvikling, som finder sted på dette område. For det er ikke blot for Danmarks vedkommende, at spørgsmålet om fiskerigrænserne er aktuelt. De to Genèvekonferencer i 1958 og 1960 — der som bekendt endte, uden at enighed opnåedes — er udtryk for, at den hidtidige ordning med 3-4 miles sø- og fiskeriterritorium, som følges i de fleste europæiske lande, er blevet indhentet af den tekniske og erhvervsmæssige udvikling og ikke i længden lader sig opretholde. Fra dansk side vil vi hilse det velkommen, om der kunne træffes en multilateral ordning — en ordning mellem flere lande — som tager tilbørligt hensyn til vore særlige problemer ved Færøerne og Grønland.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen i forbindelse med forespørgslen.

Man gik derefter til punkt 2 på dagsordenen, som var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring i fundats af 18. januar 1760 for Arne Magnussens Legat (Den arnamagnæanske Stiftelse).

(Første behandling findes i tidenden sp. 3250, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1017).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Aising Andersen: Jeg vil begynde med at udtale de socialdemokratiske udvalgsmedlemmers glæde over den positive indstilling, der i dag foreligger til behandling i folketinget. Ganske vist er der jo ikke opnået enighed i udvalget; det var der heller ingen der havde ventet; men vi finder det overordentlig betydningsfuldt, at ikke mindre end 12 af udvalgets 17 medlemmer stiller sig positivt til regeringsforslagene og har givet tilsagn om at medvirke til deres gennemførelse. Jeg håber, at der derved er skabt et solidt grundlag for en så stærk tilslutning i folketinget, at denne sag dermed bliver endeligt afgjort i overensstemmelse med de af regeringen fremsatte forslag.

Vi finder fra vor side, at denne løsning skaber en rimelig ordning, der vil være i stand til én gang for alle at tage dette spørgsmål ud af den dansk-islandske dagsorden og skabe et bæredygtigt grundlag for et virkelig tillidsfuldt forhold mellem det islandske folk og det danske folk. Vi fremhæver i denne forbindelse også artikel 6 i det foreliggende forslag til folketingsbeslutning, hvori det udtrykkeligt siges — jeg tillader mig et kort citat —:

„De kontraherende parter er enige om, at den trufne ordning skal anerkendes som en fuldstændig og endelig afgørelse af alle ønskemål fra islandsk side angående overgivelse af i Danmark beroende